

vente Tiden og optage nye Forhandlinger om disse to Spørgsmaal. Jeg vil dog gerne her udtale, at jeg har det Haab, at det under de senere Forhandlinger skal lykkes at faa en Ordning, der baade er tilfredsstillende for Befolkningen ved Strib, og hvad Banegaardsforholdene ved Middelfart angaar. Disse bør efter min Mening ordnes saaledes, at Middelfart Banegaard flyttes hen til det Sted, der er foreslaaet.

Jeg beklager, at det ikke er lykkedes at samle Udvalget til Enighed, om at fuldføre Vejbroen samtidig med Jernbanebroen. Ganske vist har Udvalget kunnet enes om, at man skal lade Bropillerne føre op i en Styrke og Størrelse, som senere gør det muligt at fuldføre Vejbroen. Men jeg tror alligevel, at det vil betyde en Skuffelse for store Dele af Befolkningen, at Arbejdet ikke gøres færdigt samtidig med Jernbanebroen; de noget over 500 Foreninger, som har indgivet Andragende til Regering og Rigsdag om at faa Vejbroen bygget samtidig med Jernbanebroen, vil føle det som en Tilsidesættelse af deres Interesser. Vejbroen har ikke blot Betydning for Automobile, men ogsaa for Cyklister og Køretøjer og maa i det hele taget betragtes som en Samfundsopgave. I denne Forbindelse vil jeg udtale, at Bygningen af Lille Bælts Broen ikke er en Jernbaneopgave, men en Samfundsopgave. Det er Befolkningen, der er Skatteyderne, der kommer til at betale Anlægget, og det er efter min Mening derfor kun et berettiget Ønske fra saa store Dele af Befolkningen, at man skal gaa i Gang med Vejbroen, samtidig med at man paa-begynder Jernbanebroen.

Det, at hele Udvalget — thi jeg forstaar, at ogsaa det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen har givet sin Tilslutning dertil — har ment det rigtigt, at man, samtidig med at man gaar til Bygningen af Lille Bælts Broen, opfører Bropillerne i en saadan Form, at Brodækket senere kan gøres færdigt, opfatter jeg saaledes, at der er et Haab om, at Vejbroen kan blive til Virkelighed. Der vilde jo ingen Mening være i at lægge 1½ eller 2 Mill. Kr. paa Lille Bælts Bund, Meningen maa jo være, at man har Tanke eller Haab om en Gang i Fremtiden at kunne gøre Arbejdet færdigt. Jeg vilde mene, at det var rigtigt af økonomiske Grunde, at Vejbroen blev fuldført samtidig

med Jernbanebroen; det vilde sikkert blive det billigste, og jeg vil udtale Haabet om, at det maa lykkes i de 7—8—10 Aar, som Bygningen vil vare, den til sin Tid siddende Trafikminister i Forbindelse med Rigsdagen at komme til Erkendelse af, at det er klogt økonomisk set og rigtigt overfor Befolkningen at gøre hele Arbejdet færdigt samtidig, altsaa baade Jernbanebroen og Vejbroen.

Aksel Jensen: Jeg hører til dem, som under denne Sags Behandling har følt sig repræsenteret af det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen, og jeg kan i det store og hele give min fulde Tilslutning til det ærede Medlems Udtalelser og Standpunkt. Men jeg vil alligevel gerne, for at det ærede Medlem ikke skal staa ene paa denne Plads med sin Stilling overfor dette Broprojekt, ganske kort udtale mit Syn paa det Spørgsmaal og motivere, hvorfor jeg agter at stemme imod det foreliggende Lovforslag.

Jeg deler ikke den højtærede Trafikministers lyse Syn og stærke Tro paa Rentabiliteten af det Foretagende, vi her staar i Færd med at paabegynde. Det forekommer mig, at vi i mere end een Henseende bygger paa noget usikker Grund. Vi har jo adskillige Erfaringer for, at Statsforetagender i høj Grad overskrider det Budget, der er lagt. Jeg ved ikke, om man maa tage det som et lille Fingerpeg, at der til de Forundersøgelser, der er gaaet forud for Broprojektet, er medgaaet dobbelt saa meget, som der er beregnet. Jeg haaber ikke, at det er en Maalestok, der skal kunne lægges til Grund for Omkostningerne ved Broens Fuldførelse, men det er maaske et lille Fingerpeg i Retning af, at ved saadanne forudgaaende Beregninger er det vanskeligt at skaffe sig sikker Kundskab om de kommende Udgifter. En Kendsgerning er det i hvert Fald, at Udgifterne til mange Statsforetagender i uhyggelig Grad er overskredet, og med den Erlaring for Øje mener jeg, man kan nære Bekymring for, at ogsaa dette Foretagende vil blive meget dyrere, end man har tænkt sig.

Naar man ser paa de tidligere Overskridelser, paa de tekniske Vanskeligheder, der her er at overvinde, og ikke mindst paa de usikre Prisforhold, som vi lever under i